

KIJELENTÉS A TIZEDFIZETÉSRŐL FORRADALMASÍTSD A PÉNZÜGYEID – 8.

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. július. 21.

Szeretném folytatni a Forradalmasítsd a pénzügyeid tanítás-sorozatot, a 8. részét fogod ma hallani. A címe: *Kijelentés a tizedről*. A tizedről szeretnék egy kicsit célratoróbben beszélni, mert eddig csak egy-két mondat hangzott el róla. Azt látjátok, hogy az általam eddig elmondott tanításokban a fő csapásirány, a lényeg a szív hozzáállása, a szív motivációja. Mindenekelőtt való, fontosabb, mint az adomány vagy tized, amit ténylegesen adsz. Sokan, amikor pénzügyekről, adakozásról tanítanak, a tized az első, amiről beszélnek. Mert azt tanítják, hogy amíg az ember nem fizet tizedet, addig semmit sem adott.

Ezzel, ha nagyon nyersen vesszük a szöveget, egyáltalán nem értek egyet. Nem gondolnám, hogy ez így volna, mert ahogy az Igéken végig fogunk menni, azokon az Igéken, amik már elhangoztak és azokon, amik a tizeddel kapcsolatosak, ezek ki fogják nyitni és bontani azt, hogy sokan bizonyára megértésükből fakadóan úgy tanítanak a tizedről, hogy egy ószövetségi mentalitást párosítanak hozzá. Egy ószövetségi hozzáállást, amikor a törvény alatt ezt kellett tenni. és bizony volt egy úgynevezett fenyegetés, hogy ha nem teszed, akkor jön valami szankció, jön valami fenyegetés, jön valami átok, vagy éppen nem lesz valami jó dolgod, jó sorod, ha ezt nem teszed.

Hála Istennek, hogy nem vagyunk a törvény korszaka alatt! Sőt, a törvény korszaka – egész pontosan nem lehet kiszámolni –, de körülbelül 1450 évig tartott a törvényadástól–Krisztusig, de volt előtte is tizedfizetés Ábrahám és Jákob részéről. Ez az új szövetségben sem szűnt meg, én úgy gondolom, bár sokan azt hiszik, hogy igazából ennek már nincsen semmilyen jelentősége.

Hol is kezdjem? Annyira nagyon bőséges ez a téma is, hogy keresgélnem kellett a sok közül azt a pár dolgot, amit kiemelek. A héten jutott eszembe, hogy egyszer valamikor kellene arról tanítani, amikor helyretesszük azt, hogy mi az, amit kell és mi az, amit nem kell Krisztus testében tenni, mert sokszor elhangzik az, hogy kell-e valamit csinálnunk keresztényként. Ugye minden szabad nekem, de nem minden használ. Kell, vagy nem kell? Nem kell semmi, szabad választásunk, szabad akaratum van, azt csinálunk, amit akarunk – mindez idézőjelben van. Isten szeretete nem ettől függ, ugyanakkor a cselekedeteinknek vannak következményei, akár jók, akár rosszak, annak a függvényében, mi az, amit teszünk és valóban nem vagyunk semmilyen kell és semmilyen szabály alatt abban az értelemben, hogy Isten hozzánk való viszonyát ez befolyásolná, de ha úgy teszem fel a kérdést, egy kicsit a másik oldalról közelítem meg, hogy kell levegőt vened? Kell enned? Kell innod? Akkor mit mondasz erre? Azt, hogy nem vagyok a törvény alatt, nem kell csinálnom semmit.

Természetesen ez egy szélsőséges megközelítése a témának, tudom, de hasznodra válik, ha levegőt veszel, ha eszel, ha jól táplálsz magad? Ha sok folyadékot iszol ilyen melegben, például? Persze. Tudom, hogy ez nem feltétlenül hozható párhuzamba a mai tanítással és tényleg egy kicsit irracionális megközelítése ennek a dolognak. Azon gondolkodtam, hogy vajon a tizeddel kapcsolatban kinek milyen megértése, milyen kijelentése van. Lehet a kijelentést úgy vizsgálni és úgy tekinteni, hogy valamikor az úgy jön hozzánk, hogy igazából nem hallunk erről tanítást és nem hallunk különösebben sok-sok bibliai Igét és információt bizonyos dolgokról, mégis van róla valamiféle megértésünk. Hogy honnan van, egész pontosan nem tudjuk megmondani, egyszerűen van. Ábrámnak honnan volt kijelentése, hogy tizedet adjon? Volt neki Bibliája? Le volt neki írva, hogy Isten ezt várja, vagy ezt kéri tőle? Nem. Istentől hallotta. Istentől hallani pedig kijelentett dolog. Jákob már, mint leszármazott láthatta, hallhatta, de úgy gondolom, hogy ő is kijelentésből adott tizedet, és azt hiszem, hogy az új szövetség ideje alatt is pontosan ez a lényeg, hogy legyen erről egy kijelentésed.

Elmondhatom és talán már bizonyoságként elmondtam nektek régebben itt, hogy én az előtt voltam tizedfizető, hogy erről igazán tanítást hallottam volna. Nem mondom, hogy olyan mély

megértésem és olyan széleskörű ismeretem volt erről közel 30 évvel ezelőtt, mint most, természetesen nem, de mégis tizedfizető voltam és nem volt a szívemben kérdés azzal kapcsolatban, hogy ezt tegyem, vagy ne tegyem. Pedig nem fenyegetett senki sem pálcával, se bottal, hogy nekem ezt kell csinálnom, mert ez az elvárás, meg ezt így akarja, így kéri tőlem Isten. Se a gyülekezettől, se Istentől, sehonnan nem volt ilyenfajta felszólítás, mégis pár héttel azután, hogy gyülekezetbe kezdtem járni, rendkívül fiatalon, tinédzserként, én már az akkori kis zsebpénzemből, meg a születésnap pénzemből, meg mindenből, ami bevétel volt, abból én tizedet adtam, sőt afölött adakoztam. Honnan tudtam én is ezt például? Nem volt igei megértésem.

Tehát szeretném e köré csoportosítani a mai üzenet témáját úgy, hogy tudom, sokan ezzel küzdenek és nem mindenki áll hozzá úgy ehhez a kérdéshez, mint ahogy nagyon sokatok. Nagyon sokan hűségesebb tizedfizetők vagytok. Ha esetleg valami rossz motiváció van bennetek, akkor hiszem, hogy ezt is ki tudjuk igazítani a mai napon és tudunk ezen módosítani, hogy teljesen helyes irányba álljon minden ezzel kapcsolatban.

Amikor Szekszárdon szolgáltunk, sok évvel ezelőtt, 14 éven keresztül egész pontosan, akkor én, ahogy a videókat visszaneztem egy kicsit tegnap, 20-30 közötti tanítás volt sorozatokban, amikor pénzügyekről beszéltem a helyi gyülekezetnek és azt vettem észre, most így utólag döbbsenem rá, hogy a mostani sorozat cirka kb. 30%-ban fedi azt. Tehát annyira nagyon sok minden foglalkozik a Bibliában pénzügyekkel, anyagi dolgokkal, pénzhez való hozzáállással, hogy bőséges a merítési lehetőség az Igéből, hogy hogyan lehet ehhez a témához hozzáfogni és hozzájárulni. Mondtam pár héttel ezelőtt is, még hosszú hónapokat lehetne erről beszélni, nagyon sok történeten keresztül. Nem fogunk mindent érinteni, majd a későbbiekben bizonyára újra és újra elő fog jönni ez a téma, de ma belekezdünk a tizeddel kapcsolatos Igékbe és megnézzük, hogy mi az, amit nekünk ezzel kapcsolatban értenünk kell, tudnunk kell, látnunk kell. Milyen hozzáállásunk kell legyen és igazából ezt hogyan kell csinálnunk, mert azt hiszem, hogy nagyon sokszor az aratás azért marad el, mert nem élünk a kínáló lehetőségekkel. Nagyon sok ember azért nem arat, mert nem tudja, hogyan lehetne eljutni oda, hogy arasson.

Van a világban is lehetőség arra, hogy az ember meggazdagodjon. Egy jó szakma, egy jó munkahely, egy jó vállalkozás, ami egy bizonyos piaci rést tölt ki, az nagy anyagi haszonnal járhat és jár is nagyon sok nem hívő ember számára is. Nekünk, keresztényeknek ezek az ajtók ugyanígy nyitva vannak, ha tisztességesen csináljuk, de van valami, ami efölött való, hogy az egész mozgatórugója az Isten Igéje kell, hogy legyen, ami alapján az egész mi megéljük, mint hívők. Mert az mindig bőségesebb, mindig teljesebb, mindig magasabb és mindig messzebbre tud elvinni, mint bármilyen tehetség, vagy a világban lévő bármilyen dolog.

Tehát ott van a lehetőség nagyon sokszor az aratásra, de elnapoljuk, vagy elhanyagoljuk, hogy magot vessünk, vagy, hogy arassunk, mert éppen lusták vagyunk, vagy éppen pihenni akarunk, vagy éppen lazítani akarunk, vagy éppen aludni akarunk és át akarjuk aludni az aratásunkat. A múlt héten és az előtte való alkalmon is megnéztük Péter csodálatos halfogását, ahol nagyon könnyen lemaradhatott volna erről a természetfeletti, rendkívüli sokszorozódásról, amit megtapasztalt a Jézussal való találkozásának az elején, tehát nagyon könnyen lemaradhatott volna. Rengeteg tanulság van ebben a történetben számomra legalábbis, de nagyon sokszor ott a lehetőség, hogy új munkahelyünk legyen egy jobb fizetésért, de nem vetünk magunkba magot, hogy képezzük magunkat, vagy iskolába járjunk, hogy tanuljunk és ezért nem jutunk oda, hogy betöltsünk például egy jó munkahelyet. Ilyen egyszerű dolgok is sokszor lehetnek akadályai az aratásnak.

Amikor ott a lehetőség, van egy csomó betöltetlen munkalehetőség a világban, nagyon jó fizetésért és ott az aratási lehetőség, de ha nem vagy elég képzett, nem vagy elég rátermett, nem vagy elég bátor és lehetne sorolni, hogy mi miatt nem töltheted be ezeket a feltételeket, ez a lehetőség úgy elmegy melletted és valaki más megragadja. Ne gondoljátok azt, hogy ezek a természetes dolgok nem jöhetnek Istentől. Hogyne jöhetnének, hisz ezeken keresztül, embereken keresztül, akár nem hívő embereken keresztül áld meg az Úr. Nekem óriási tapasztalat volt keresztény és vállalkozói életem elején, hogy éveken keresztül egy olyan emberen keresztül jött hozzám anyagi

növekedés és bővülködés, aki egyáltalán nem volt hívő, mert olyan munkákat adott nekem, amiből igazán tudtam fejlődni és gyarapodni és nem volt hívő. Tudom, hogy ez akkor Istentől volt a számomra, mert rengeteget tanultam mindenféle szinten.

Tehát ott a lehetőség sokszor akár a szolgálatban is, hogy előrelépünk, de nem vetettünk magot abba. Például azzal kapcsolatban, hogy meghallgassunk még egyszer egy tanítást, vagy eljárjunk bibliakörbe, vagy, hogy megragadjuk azokat a lehetőségeket, amikor lehet fejlődni. A vasárnapi alkalmakat is időnként olyan flegmán kezeljük és ez is önmagunkba való vetés lehetősége és az Úr szolgálatába való vetés ugyanakkor, de ha elhanyagoljuk például a Biblia tanulmányozását, akkor lemaradunk. Pedig ott a lehetőség és ott van az idő. Az a fajta kairosz idő, amikor Isten bele akar téged helyezni valahova, a bőséges helyedre, az áldásod földjére, de nem állsz készen rá. Amikor a zsidók odaértek a Kánaán földjére, a tizenkét kéből kettő állt készen arra, hogy bemenjen oda és azt mondták: Igen, valóban nehéz, igen, küzdeni kell, igen, le kell győzni, igen, harcolni kell, de képesek vagyunk, mert az Úr velünk van! Volt bennük valami fajta plusz, az Istenben való hit, a Vele való közösség. A többi tíz meg még mindig ott tartott, ahol akkor tartott, amikor Egyiptomban voltak. Kijöttek Egyiptomból, de az elméjük, a gondolkozásmódjuk ugyanolyan maradt, nem változott meg.

Így nem lehet eljutni az aratás földjére, az aratás helyére és ez nem is Isten hibája, nem is az Ő korlátja, hanem a miénk. Ott a lehetőség arra, hogy a vállalkozásunk például növekedjen, de nem merünk befektetni, mert félünk. Nem merünk kockáztatni, félünk a kudarctól, félünk emberektől stb. és így elmegy mellettünk sok minden és elmehet mellettünk nagyon sok minden, mert félünk. Nagyon nagy akadály a aratásnak a félelem. Az emberektől való tartás, hogy mit mondanak, mit gondolnak gyülekezeti testvérek, ezek, azok. Szolgálati vezetőknek is óriási bukási lehetőség ez a terület, hogy mit gondolnak mások, mit fog gondolni a gyülekezet, kinek mi a véleménye. Ha Istentől hall az ember valamit és valóban Istentől hallott az ember valamit, főleg vezetőként, akkor teljesen mindegy, hogy mit gondolnak az emberek. Isten az mellé fog odaállni, amit Ő mondott, nem az mellé, hogy mit mondanak, mit gondolnak az emberek arról a dolgról. Az Ő útja már áldott és nekünk ebbe kell belelépni. Nem keresni valami olyan utat, ami minden embernek kényelmes és megfelelő és utána kérni, hogy Isten azt áldja meg. Ez nem így működik és ehhez kell egy karakánság, egy bátorság, ehhez kell egy határozottság, egy tisztán hallás Istentől, de így lehet eljutni az aratáshoz! Így lehet eljutni oda, hogy az ember a bőséges földön megtapasztalja azt, amit igazából a hitében és szellemben látott előre. Ahogy énekeltük az előbb, hogy kivirul az arcod, mikor meglátod azt, amit láttál előtte, amit az Úr mutatott neked és amikor ezt megtapasztalod, kivirulsz. Ez így működik. Újra és újra így megyünk előre, ezt tanuljuk mindannyian.

Fölmerült a kérdés bennem a héten, hogy mi tartotta vissza a gazdag ifjút attól, hogy minden vagyonát szétossza, amikor Jézus azt mondta neki: Oszd szét a vagyonodat a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben. Mi tartotta vissza a fiút ettől? A félelem, bizony, szó szerint a félelem, és a pénz szerelme, a pénz szeretete. Akkor nekem kevesebb lesz! Azt hiszem, hogy nagyon sok keresztény mondja azt – mert én már hallottam nem egy embertől –, hogy remélem, Isten nekem ilyet soha nem fog mondani, hogy osszam szét minden vagyonomat. Erre azt tudom mondani, hogy ez nem valami jó hozzáállás, mert ebben nem sok hit van. Úgy gondolom, hogy inkább azt kellene mondani és tudom, hogy ez egy nagyon magas lév, hogy bárcsak Isten ezt nekem mondaná egyszer! Bárcsak engem tisztelne meg azzal, hogy ilyen üzleti lehetőséget kínál a mindenható Isten nekem! Bárcsak én lennék az a kiválasztott, akinek egyszer ilyet mond Isten!

Testvérem, nyugodj meg! Nagy valószínűséggel nem fogsz ilyet hallani Istentől. Nyugodjon meg a pulzusod, álljon vissza a helyére a vérnyomásod is, de ez a gondolkozásmód, ez a hozzáállás másfajta kapcsolatot, másfajta hitet, másfajta mentalitást feltételez. A fiú nem tudja, miről maradt le. A tanítványok azt mondták, mikor a fiú már elment ebben a történetben, hogy Jézus, Urunk, mi mindent hátra hagytunk, családot, házat, vállalkozást. Azt a nagy halfogást is, amit adtál nekünk nemrég, mindent hátra hagytunk! Mi lesz akkor? És akkor Jézus elmondja, amit a fiúnak is hallania kellett volna, vagy a fiú is megtapasztalhatott volna akkor, ha engedelmes az Úrnak, hogy e világban megkapod a százszorosát. Persze itt nem a szorzótáblát kell elővenni, hogy ha egy házat

ajándékozol el, akkor száz házat fogsz visszakapni. Nem feltétlenül kell mindent szó szerint érteni, de mindenképpen egyértelműen benne van az, hogy egy olyan lehetőséget kínált Jézus ennek a fiúnak, amivel ő nem élt. Nem azt akarta, hogy szegény legyen ez a fiú, hanem azt akarta, hogy a szíve az Úr Jézusban, magában az Úrban legyen.

Ez az a bizalom, ami a tizeddel kapcsolatosan is követelmény, aminek meg kell lennie az Úr felé. Egyébként ez a fiú, ez a gazdag ifjú tizedfizető volt, de nem feltétlenül a szíve teljességéből, hanem azért, mert ott volt egy írott szabály, amit be kellett tartania. Mert ha nem tartja be, akkor jön az a sok-sok rossz dolog, amit majd meg fogunk nézni az Igében, ami a zsidókra jött, ha nem úgy csinálták, ahogy azt Isten a törvény alatt kérte tőlük.

Tehát nagy valószínűséggel nem fogjuk azt hallani, hogy osszuk szét minden vagyónukat, de vajon azt meghalljuk-e, amit Isten mondott az Igében a tizeddel kapcsolatban? Vajon azt meghalljuk-e, amit a Szent Szellem kijelent ezzel kapcsolatban? Nagyon sok teológiai vita van ma a Krisztus testében ezen a területen. Sőt, a világ is egyik botránykőnek tartja és ezzel mocskolja a keresztény világot, a tizedet kardként fogják a kezükben és azzal ütnek, vágnak sok keresztény gyülekezetet. Minket is, hogy mi tizedet követelünk az emberektől. Egyáltalán nem követelünk senkitől semmit. Hallhattad az előző hetekben és a következő hetekben is így lesz ez, senkinek nem kötelező semmit sem Akkor is jöhetsz ide, ha egy forinttal nem támogatsz ezt a közösséget. Akkor is szeretünk és a szeretetünk nem fog megváltozni az irányodban, mert Isten szeretete sem változik. Ezek az üzenetek, ezek a tanítások nem a mi érdekünkben hangzanak el. Nem minket tesznek gazdagabbá, hanem téged. Ha megérted, elkezded alkalmazni, mert Isten ezt akarja és nekünk ez a feladatunk, hogy benneteket az Igével megáldjunk, hogy a szem és a tudat és a szív kinyíljon Isten Igéjére. Ha a pénz uralkodik egy emberen, akkor az egy szörnyű hatás alatt élő ember, mert a pénz egy szörnyű úr az ember élete felett. Ugyanakkor, ha te uralod a pénzt és te vagy az ura annak a pénznek, amivel rendelkez, akkor a pénz egy kiváló szolgáló lehet a kezében a számodra. Egy nagyon-nagyon jó szolgáló a pénz, de ha uralkodik, akkor egy szörnyű úr.

Ugyhogy a pénzhez való hozzáállás fontos, mivel szinte az egész életünket átfonja, nincs olyan területe az életünknek, amelyre ne lenne hatással. Ezért rendkívül fontos, hogy bibliai megértésünk legyen erről és ezzel kapcsolatban. Ha a pénz szolgál téged, az egy nagyon jó dolog. Van pénzed, és több pénzed van, amivel tudsz áldás lenni mások számára. Ugyhogy fel kell tenni a kérdést magadnak, hogy ki szolgál kit? Te szolgálod a pénzt, vagy a pénz szolgál téged? Nem titkolom, a sorozat elején már elmondtam, hogy maga a téma összességében és ez a tizedfizetéssel kapcsolatos téma is a szívemnek egy kedvence, egy középponti része, mert előbb volt róla kijelentésem, mint hogy lett volna róla megértésem a fejemben.

Kell-e bibliai ismeret ahhoz, hogy kijelentésed legyen? Úgy gondolom, hogy valamilyen szinten természetesen igen, de ahhoz, hogy az ember hitet nyerjen, hogy bizonyítékokat nyerjen és kijelentést kapjon, ahhoz valóban kell a bibliai ismeret, kell valamiféle tudás. A tudás áldás a számunkra, ugyanakkor a tudás önmagában nem elegendő és szeretném egy-két mondatban ezt elmagyarázni. Mert ha valaki nem akar tizedet fizetni, akkor teljesen mindegy, hogy mennyi ismerete van erről a fejében, teljesen mindegy. Teljesen mindegy, hogy hányféle Igét ismer innen-onnan, jobbról-balról, mindenféle gyülekezetnek mindenféle tanítását. Ha valaki nem akar valamit csinálni, nem akar adakozó életet élni, akkor mindegy, hogyan, szinte mindegy, hogy mit prédikál az ember neki. Ha nincs nyitott szív, akkor nem lesz erre válaszreakció.

Miért mondom ezt? A világnak túlnyomó része tudja, hogy Jézus eljött és, hogy meghalt. Ismeret van erről a fejben, mégsem fogadta be mindenki a szívébe Jézust. Ugyanez a helyzet gyakorlatilag mindennel, a gyógyulással és sok minden mással, hogy az ismeret egy nagyon-nagyon jó dolog és szükséges, de önmagában az ismeret az embert felfuvalkodottá tudja tenni. A kijelentés a lényeg! A kijelentés, a szívben lévő kijelentés, de még itt sem állok meg, mert még önmagában, ha kijelentésed és hited van, az sem elegendő ahhoz, hogy teljes, bőséges gyümölcsözést érj el az életben. Mert a hit, ha nincsenek cselekedetei, semmit nem ér önmagában. Tehát kijelentés,

hajlandó szív és engedelmesség. Ez a bibliai recept! Ez a bibliai megoldás arra, hogyan juthatsz el anyagi és sok más területen a bővölködés teljességére.

Lapozzunk a Máté evangélium 23. fejezetére. Itt szeretném azt mondani, amit gyakorlatilag Jézus mondott, ha nem is így, szó szerint, de ez a lényege. Mégpedig az, hogy a tizedfizetés nem nehéz dolog. Nekem ez meggyőződés. Kimerem jelteni, nem nehéz tizedet fizetni. Olvasom az Igét, amit Jézus a farizeusoknak mondott:

Máté 23, 23.

23. Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok! mert megfizítitek a tizedet a mentából, kaporból és köményből és elhagyjátok amik nehezebbek a törvényben: az ítéletet az irgalmasságot és a hűséget: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni.

Az irgalmasság, a könyörület, a hűség, azt mondja Jézus, hogy ezt nehezebb megcselekedni, mint a tizedfizetést. Úgy folytatja, hogy ezt kellene inkább cselekedni és amazt sem elhagyni, mert Jézus még ószövetségi keretek között, vagy egy átmeneti időszakban a farizeusokhoz, a törvény alatt élőkhez szólt és nem mondta azt a tizedről, hogy ez igazából fölösleges dolog. Hanem azt mondta, hogy ezt nem kell elhagyni. Azt sem kell elhagyni. Azt mondta, hogy a tizedfizetés nem nehéz dolog. Vannak nehezebb dolgok is. Egyesek azt tanítják, hogy Jézus eltörölte a tizedet, mert nem tette kifejezetten az újszövetségi tanítás részévé. Itt azonban Jézus arra utal, hogy a farizeusok helyesen cselekszenek ezzel kapcsolatban. Semmiképpen sem mondta azt, hogy nektek erről el kell feledkezni. Az új szövetség nem törölte el a tizedet, de tisztázta, hogy milyen indítékai legyenek a tizedfizetésnek az új szövetség alatt. Ábrahám, illetve akkor még Ábrám több, mint négyszázharminc évvel a törvény adása előtt tizedet adott Melkisédeknek. Az 1Mózes 14,20-ban ezt olvashatod. Jákob is kb. háromszáz évvel a törvényadás előtt tizedet adott, az 1Mózes 28,22-ben ezt látod. A tized tehát nem a törvénnyel kezdődik, vagy végződik. Ez egy nagy-nagy vízváltó sok keresztény tanításban, hogy a törvény, a törvény, a törvény! – és a törvényközpontú gyülekezetek ezt rendszerbe foglalóan néhol rendkívül irreális módon követelik a gyülekezeti tagoktól.

Másutt pedig a másik szélsőségbe esnek és azt mondják, hogy igazából ennek oly mértékben vége van, hogy nem kell ezzel egyáltalán foglalkozni. Adakozunk, persze és az adakozást elismerik és az adakozást támogatják és akár gyűjtenek is, fogadnak is adományokat, de a tizeddel nem foglalkoznak. Szerintem ez így, ebben a formában nem igaz, mert a tized nem a törvénnyel kezdődik és végződik, hanem kijelentésből fakad. Úgy hiszem, hogy a törvény alatt is lehetett kijelentésből adni tizedet, szeretetből adni tizedet és lehetett úgy is, hogy ez nem volt Isten számára elfogadható. A Mózes törvénye alatt szigorú büntetés terhe alatt kellett tizedet fizetni. Az újszövetségi tizedfizetés ellenben a büntetést illetően különbözik az ószövetségitől. Tehát az újszövetség nagyon sok mindenben különbözik az ószövetségtől, többek között a büntetés tekintetében. Nézzük a Malakiás könyvét, ami a leggyakrabban idézett igehely a tizeddel kapcsolatban, a 3. fejezetet, a 8-as, 9-es verset szeretném felolvasni.

Malakiás 3,8–9.

8. Avagy az ember csalhatja-e az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.

9. Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben.

Nagyon kemény szavak, nem? Maga Isten mondja annak a népnek, akik a törvény alatt voltak, hogy bizony nem megy jól a dolgotok, a törvényszegés miatt átok sújt benneteket és mégis csaltok engem. Mivel, Uram? Mi mindent megteszünk!

Az egész fejezet nagyon jó és bár lenne időnk most ezt itt bővebben kifejteni. Hiszem, hogy egyszer sorra kerül. Itt gyakorlatilag nem értették a lényegét a zsidók. Itt Isten meglopásáról ír a Biblia és átokkal fenyegeti a törvényszegő embert. Erre alapozva sok újszövetségi ember is – ezt áttemelve egy az egyben az Újszövetségbe – azt tanítja, hogy bizony nem lehetünk áldottak akkor, ha nem vagyunk tizedfizetők. Bizony nem lehetséges az, hogy áldottak legyünk, sőt gyakorlatilag, ha nem vagyunk hajlandóak Istennek tizedet adni, akkor Őt meglopjuk és akkor az Ő védelmező, oltalmazó

keze semmiféleképpen nem lehet rajtunk és gyakorlatilag elvágjuk a gyökereket magunk alatt, és hasonlókat lehet hallani.

De az a helyzet, hogy az Újszövetség kijelentésében és Jézus megváltói munkájának a fényében ez egyáltalán nem így van. Mi nem vagyunk ószövetségi emberek, mi újszövetségi emberek vagyunk és az újszövetség egy jobb szövetség. Ha a betűt nézzük, akkor hit nélkül adósságként is, kötelességtudatként is adhatunk tizedet, akár az újszövetségben is. Az ószövetségben is lehetett hit nélkül a kötelezettség miatt, szeretet nélkül tizedet adni. Bizonyára voltak, akik ezt így tették és így adták, de elég egyértelmű Pál kijelentése és Jézus kijelentése is, hogy ez nem helyes. Ez egy nagyon-nagyon rossz motiváció.

Hála Jézus munkájának, aki az összes átok alól megváltott bennünket, ami a törvényszegés miatt jönne ránk. Tehát a törvényszegés minden átkát elhordozta és nincs kivétel, vagy apróbetűs rész, hogy minden átkot elhordozott, de a tizedfizetés átkát nem.

Mert ha nem vagy tizedfizető, akkor bizony kapd össze magad, húzd be a nyakad, mert jön a végrehajtó, jön a maffia és jön a betegség és jön mindenféle, és a kamion nem fog megállni az úton, hiába látja, hogy jössz. Amit te nem adsz be tizedként az Úrnak, azt Ő sokszorosan el fogja tőled venni, mert átok alatt vagy! Azért vagy ilyen átkozott és azért mennek ilyen rosszul a dolgaid, mert nem vagy tizedfizető!

Ez így mindenestől fogva nem igazság az újszövetség fényében! A Galata 3,13–14. mondja, mindenki ismeri és fejből tudjátok idézni, de azért felolvasom:

Galata 3,13–14.

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ:

14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

Dicsőség Istennek! Tehát Pál elég világosan leírta, hogy mindenfajta adakozás, mindenfajta anyagi, vagy akár nem anyagi dolog, amit adunk embereknek, vagy az Úrnak, ha nem Isten szeretete motiválja, az haszontalan. Ugye, ha a törvényt nézzük és a törvény szerint a betűt nézzük, hogy nekem ezt kell és itt lóg felettem, hogy nekem ezt kell tennem, mert itt van az, hogy kell. Ebben itt van egy követelés. Ebben itt van egy nyomás. Ebben itt van egy félelem, mert ha nem teszem, akkor jön valami rossz dolog rám. Emiatt sokszor keresztények is, újszövetségi keresztények is, bár tudják, hogy nincsenek a törvény alatt, de a szívükben ez van: nem tehetem meg, hogy nem adok, nekem kell ezt tennem, mert különben saját magam hozom rossz helyzetbe! És ezért adnak kényszerből, nyomásból és nincs benne a hitük, nincs benne a szeretetük, de az 1Korinthus 13 elég világosan elmondja és ezt is felolvasom. Remélem, hogy nagyon sokan ezt ismeritek fejből is tudjátok idézni:

1Korinthus 13,3.

3. És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.

Tehát lehet az ember tizedfizető rossz szívvel úgy, hogy semmi haszna abból? Igen! Úgyhogy meg kell vizsgálnunk a szívünket ezen a területen is, mert lehet tizedet fizetni úgy, hogy nincs benne a szereteted, nincs benne a szíved, nincs benne a hited, tizedfizető vagy és mégsem jön rá áldás. Ezért nagyon sokszor önmagunkat kell helyreigazítanunk, mert elég egyértelműen mondja a 2Korinthus 9,7, hogy mi az elfogadható formája az adakozásnak és a tizednek is.

2Korinthus 9,6–7.

6. Azt mondom pedig: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.

7. Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kényszerűségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

Ezt elmondom még egyszer, hogy mik az Isten számára elfogadható adakozás ismérvei. „Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kényszerűségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten”. Nem szomorúság, nem kényszerűség, nem azért, mert elvárás, hanem jókedvvel, örömmel adj. Ha nem tudod örömmel adni, akkor igazíts magadon, akkor változtass ezen. De nem

csak a tizededdel kapcsolatban, hanem mindenféle adománnyal kapcsolatban változtass. Ha nem tudsz örömbé kerülni, ha a számodra ez egy megterhelő, lelki, mentális, mindenféle szinten nyomás, akkor azt javasolom neked, hogy juss el arra a pontra, hogy erről kijelentésed legyen, mert amikor kijelentésed van, akkor tudod szívből tenni és szívből adni, mindamellet, hogy időnként a hústest nem fog ez mellé odaállni és támogatni ezt.

Mert a szellemi dolgokat soha nem támogatja a test. A látható dolgok nagyon sokszor nem támogatják ezt. A látható, az érzékelhető, hogy most nekem erre kell költeni, most arra kell költeni, most a cserepeket kell megvenni a házra, most a gyerekeknek kell ruhát venni, most iskoláztatni kell, ezernyi kifogás lehet, hogy miért nem, vagy miért nem most, miért nem ma, majd holnap, vagy jövő héten.

De ezeket a kifogásokat félre tudod tenni akkor, ha van kijelentésed, ha van erről egy szívbéli megértésed. Ez nem azt jelenti, ez az egész igesor itt, akár a 2Korinthusban és a Malakiásban, hogy a tizedfizetés nem egy újszövetségi dolog, vagy, hogy ellentétes lenne az újszövetséggel, hanem egyszerűen megváltozott a szívben lévő hozzáállás a tizedfizetéssel kapcsolatban. A büntetéstől való félelem megszűnt. Az átoktól való félelem megszűnt. Kiálts egy halleluját! Az átoktól, a büntetéstől való félelem teljes mértékben megszűnt. Meg kell szünnie benned is! Nem kell félned semmitől. Már nem vagyunk sem átkozottak és nem vagyunk elutasítottak sem, ha nem adunk tizedet.

De nem vagyunk okosak és nem vagyunk bölcssek – én úgy gondolom –, ha nem adunk tizedet. Tehát nem azért adok tizedet, mert különben jaj nekem, hanem azért, mert szeretem és tisztelem Istent. Azért, mert támogatni akarom Őt és be akarom bizonyítani Neki a hitemet. Cselekedni akarom azt, amire Ő vezet, amit az Igében mond. A tizedfizetés a hitnek egy nagy lépése, amely felszabadítja Isten áldásait. A tizedfizetés egy irány. A tizedfizetés egy százalékos dolog. Nem a Bibliában meghatározott forint, dollár, euró, vagy arany, vagy krumpli mennyiséget jelent, hanem egy százalékot.

Gondolkoztam, hogy most ezt elmondjam, vagy ne mondjam, mert annyira ki fogtok nevetni és azt fogjátok mondani, hogy olyan butának nézek egyes embereket. Nem nézek senkit butának, de nem egyszer megkérdezték tőlem a közel harmincéves pályafutásom alatt felnőtt emberek, hogy hogy kell kiszámolni a tizedet. Komolyan.

Van, aki azt mondja, hogy ajjaj! De van, akinek bizony ez problémát okoz. Kell ehhez értelem-szerűen egy bizonyos alapfokú műveltség, egy kis matematikai tudás, egy kis intelligencia, vagy egy számológép, de nagyon egyszerű egyébként. Leírod a számot, amiből neked jövedelmed van, az utolsó számot eltakarod és az előtte lévő. Ennyi. Ennél egyszerűbben nem tudom elmondani. Vagy beütöd a számológépbe és megszorozod 0,1-gyel és akkor is meg van.

Többféleképpen lehet ezt kiszámolni.

Úgy gondolom, hogy Isten nem számológéppel számol akkor, amikor nekünk ad valamit, hanem nagy bőséggel, megnyomottat, megrázottat, szíinig teltet és nagyon sokatoknak ez a szíve hozzáállása is. De alapvetően a tized számítása ennyi, hogy az utolsó számjegyet eltakarod és az előtte lévő. Mondjak példákat? A százezerből, ha az utolsó nullát letakarod, mennyi marad? Hú, nehéz? Tízezer. Száz forintnak a tizede? Tíz forint és így tovább. Lehet ezt mindenféle hosszú számokkal kiszámolni, nem csak ilyen kerek számokkal. Ez mindennel kapcsolatban így van és ez egy irány-mutatás a Bibliában.

Lapozzunk vissza a Malakiásra és a 3. fejezet 10-es versét szeretném felolvasni.

Malakiás 3,10.

10. Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljátok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

Tehát hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban – mondja itt az Ige. A raktár milyen helyiség? Mit tárolnak a raktárakban? Élelmet. Erről szól itt az igevers. Tökéletes helyzetben az elsődleges újszövetségi tárház micsoda? A gyülekezet! Egy jól működő gyülekezet gyakorlatilag a tárházad. Itt kapunk szellemi táplálékot. Itt kapsz te is eledelt, itt kapsz jóltartást, itt töltik be az éhségeidet, itt kapsz választ a kérdéseidre, mert itt kapsz tanítást,

útmutatást, itt kapsz tanácsadást, itt adnak össze téged, ha házasodsz, ha valaki elköltözik az Úrhoz, akkor azt itt búcsúztatjuk el a családtagjaitól, illetve innen valaki a gyülekezetből, itt kapsz bátorítást. Tehát itt kapsz táplálást.

Ha egy jó gyülekezetbe tartozol, akkor az adományaid nagy része, úgy hiszem, hogy a helyi gyülekezetbe kellene, hogy kerüljön. Mondom, ha egy jó gyülekezetbe tartozol. Ahol valóban igei táplálás folyik, ahol valóban igei, bibliai módon tanácsolnak, ahol valóban igei, bibliai módon építenek téged fel. Természetesen a helyi gyülekezet tud feléd úgy szolgálni csak, ahogy más nem. Rendkívül jó dolog az, hogy világ szolgálatok elérhetőek YouTube-on, némelyik meg is látogat időnként bennünket és tudunk nekik adományt adni és épülünk különböző tanításokból, tanítóknak a szolgálatából és természetesen az ember az adományait megosztja és meg is oszthatja és meg is kell osztani annak függvényében, hogy honnan, miként, milyen táplálékot kap, de ha egy halott gyülekezetbe jár valaki és csak azért jár oda, mert a nagypapa, a dédpapa is, meg az ükpapa volt az alapító tag és mivel ez így hagyomány és bele van karcolva a padba a nagypapának a neve, ezért nekem ide kell jánom, de egyébként semmit nem kapsz, csak egy ilyen ceremoniális részvétel mindig az istentisztelet, meg le van tudva, pipa. Tehát egy olyan halott gyülekezetben, ahol nincs semmiféle igei táplálás és nincs növekedés, ott az embernek meg kellene gondolnia, hogy adjak oda tizedet, valóban onnan kapom a táplálékot?

Vannak testvérek, akik más gyülekezetekbe járnak, nagyon hűségesen, nagyon kitartóan és nagyon szeretnek bennünket, például. Mikor ez valamilyen módon is szóba jön bárkivel kapcsolatban, akkor mindig azt mondom neki, hogy a tizededet oda add, abba a gyülekezetbe. Ha szeretnél adományt adni a mi számunkra, a szíved joga, megteheted és elfogadjuk. Dicsőség Istennek! Mert kapcsolódsz hozzánk, nézed a tanításainkat, hallgatsz minket, segítünk neked, beszélünk telefonon stb., de kell legyen egy helyed, amiről tudod, hogy az a te helyed, mert ott te családtag vagy. Ha pedig családtag vagy, akkor a magam részéről biztosra veheted azt, hogy máshogy állok hozzád egy kicsit, mint ahhoz a testvérhez, aki más gyülekezetben családtag, itt pedig csak vendég. Érthető a különbség?

Mert más családjának a dolgaiba, más családtagnak a belügyeibe nem szólunk bele. Soha nem is tettük ezt és ezután sem fogjuk tenni, de a családtag, ha elköborol, nem jelentkezik, problémája van, annak utána megyünk és megkeressük és megáldjuk és szeretjük úgy, hogy próbáljuk valamilyen módon elérni, hogy megmaradjon a helyén, de a vendég után nem fogunk így kinyúlani, mert nem a mi dolgunk. Ugye, érthető ez mindenki számára? Ezért vannak emberek, akiket föl hívunk telefonon, akik után érdeklődünk, akikhez akár elmegyünk, akikért imádkozunk, támogatunk és vannak, akik után pedig, bár nagyon szeretjük, hogy időnként meg-meglátogat, meg máshova is jár, meg oda is, meg amoda is, meg mindenfelé, de ez nem egy tagság kérdése, ez nem annak a kérdése, hogy van jelenléti díj. Itt nincsen tagság, tagsági díj nincsen, hanem ez egy szellemi dolog, egy döntés kérdése.

Másképp viszonyulsz szerintem a saját gyermekedhez, meg másképp a a szomszéd utcában lévő gyermekhez. Nem? Gyülekezeti értelemben valami hasonló a felállás itt is. Tehát a pásztor utána megy a saját nyájának, de a másik nyáj elveszett juha után nem feltétlenül, most ezt a példát hozom. Mert az nem az én dolgom, hanem az a másik pásztor dolga. Ezt így szerettem volna belefűzni. Tehát a helyi gyülekezet tud feléd úgy szolgálni, ahogy más nem, mert nem fog sem Benny Hinn, sem Andrew Wommack, sem Joyce Meyer idejönni és megházasítani a gyermekedet és a 122 éves nagymamát nem ő fogja elbúcsúztatni a temetőben, hanem a helyi gyülekezet és ha a helyi gyülekezet jól működik és jól táplál téged, ezen Ige alapján is és sok más Ige alapján is, nem azt mondom, hogy ezt a helyet illeti a te tizeded és adományod, hanem úgy hiszem, hogy ennek itt van a legjobb helye. Megoszthatod az adományaidat, mondom még egyszer, de ez az egész, amiről most beszélek, egy iránymutatás. Senkire nincs ez sem ráerőltetve, de a tized a helyi gyülekezet felé irányuljon, én úgy gondolom. A 11-es vers. Úgy olvasom a 11-est, hogy még egyszer olvasom a 10-est.

Malakiás 3,10–11.

10. Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen enivaló az én házámban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

11. És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem veszi el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.

Halleluja! Az Úr áldása árad ránk ezernyi módon – mondja itt a 11-es vers. Megdorgálom érettetek a kártevőt, nem veszi el földetek gyümölcsét, nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura. A 10-es versben pedig azt mondja a törvény alatt, hogy próbáljatok meg engem. Ugye sokan mondják ezt és valóban így is van, hogy nem nagyon van más igehely, ami azt mondaná így szó szerint, hogy tegyed próbára Istent. Tedd próbára! Ugyanakkor nem lehet ezt a törvény mentalitásával tenni, mert a törvény alatt ezt megtehették az emberek és a betű ugyanúgy kötelezte Istent is, mint ahogy az embert kötelezte.

Ma, ha a szívünkkel teszünk valamit, Istent a szíve kötelezi arra, hogy ha mi helyes szívvel teszünk valamit, akkor biztos vagyok abban, hogy nem tudjuk túladakozni Istent. Nem tudunk többet adni, mint amit Ő ne tudna megsokszorozni. Nem tudunk bőségesebbek lenni, mint ahogy Ő megáld bennünket. Nem tudunk jobbak lenni, mint amilyen jó Ő hozzánk. Nem tudjuk felüllicitálni Őt. Tehát ha maga az alapelv igaz, márpedig igaz, akkor nem rossz dolog, ha az ember a szívéből őszintén, örömmel, szeretettel tud tizedet fizetni.

Ez itt még nem minden, ez itt csak az eleje. Tehát az Úr áldása ránk árad ezernyi módon és ez nagyon sokszor nem feltétlenül úgy nyilvánul meg az életünkben, hogy adunk ezer forintot és akkor százezer forintot kapunk vissza. Vagy adunk százezer forintot és akkor szorozd be, hogy annak mennyi a százszorosa, vagy harminc, vagy hatvanszorosa. Nem feltétlenül így jön ez hozzánk vissza. Mert nagyon sokszor úgy jön vissza, hogy jön kenet, jön szívesség, jön valahonnan ötlet, vagy jön ajándék, vagy jönnek képességek Istentől és hasonlók, és amikor ezeket felhasználod, akkor megtermik a szükséges fizikai dolgokat, megtermik azt a bőséget, amiből lesz harminc-, hatvan-, százszoros. Érthető?

Tehát nagyon sokszor nem feltétlenül úgy működik ez, mint a konyhakertben, mert a paradicsommagból bizony nem lesz borsó. Valóban minden fizikai mag, fizikai síkon ugyanazt termi, ami a magba bele van plántálva, anyagi értelemben, szellemi értelemben nagyon nagy a hasonlóság és az átfedés. Ugyanakkor nem feltétlenül van Isten korlátozva erre. Azt hiszem, hogyha hűségesek vagyunk, az Úr jobb termést ad számunkra, mint amit mi reméltünk volna és a munkánknak jobb eredménye lesz. A Lukács 6,38-at szeretném felolvasni, mielőtt egy másik alap Igére lépnénk.

Lukács 6,38.

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mérték.

Az elmúlt hetek tanításai alapján, én úgy gondolom, hogy ezen nem kell most sok időt töltenünk, mert ezek az Igék magukért beszélnek. Ugyanakkor van egy másik, ószövetségi igevers, ami számomra nagyon-nagyon összecseng a tizeddel. Ez pedig a Példabeszédek 3. fejezetében van és itt a 9-es, 10-es verset szeretném felolvasni.

Példabeszédek 3,9–10.

9. Tiszteld az Urat a te vagyondból, a te egész jövedelmed zsengejéből.

10. Ekképpen megtelnek a te csüreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.

Ekképpen megtelnek csüreid és musttal áradnak el sajtód vályúi. Miről szól itt ez? Arról beszélünk idáig, hogy az indíték, ami az ajándékozás és az ajándék, vagy az adomány mögött van, fontosabb, mint maga az ajándék. Úgyhogy nagyon sok oka lehet annak, hogy az ember adományt ad. Nagyon sok jó indoka és nagyon sok jó alapja lehet annak, hogy az ember ad valamit egy közösségnek, egy embernek, egy gyűjtésre, egy szolgálatra, vagy akármire. Nagyon sok jó indok lehet.

De itt Isten tiszteletét hordozza az adakozás. Mert ezt mondja itt, olvasom még egyszer: Tiszteld az Urat a te vagyondból, a te egész jövedelmed zsengejéből. Mondok valami nagyon keményet. Én azt hiszem, hogy aki egyáltalán semmilyen mértékben nem adakozik semmit sem, az nem tiszteli

Istent! Nekem ez az Igém erre és nem vád ez senki felé és nem kárhoytatás és nem szidalmazás, de egyszerűen az Ige ezt mondja: Tiszteld az Urat a te vagyondból, a te egész jövedelmed zsengejéből. Ugye héber szavak itt a jövedelmed és a zsenge. Mind a kettőt ki fogjuk vetíteni. A jövedelem szó jelent termést, termés hozamot, termelési eredményt, bevételt, jövedelmet, keresetet, bizonyos értelemben hasznot, gyarapodást, nyereséget. Tehát mindenféle jövedelem, minden fajta bevétel. Minden. Minden fajta bevétel. Lehet keresni és kutatni azt, hogy vajon a mindenbe mi tartozik bele?

Nem akarom minden héten elsütöni a poént, de nagyon sokan, nagyon sokszor, nagyon sok időt töltöttünk azzal, hogy keressük a szónak a mély értelmét és megvizsgáljuk azt, hogy mi tartozik bele a mindenbe. Én is és sok más nemzetközileg ismert, nálam sokkal okosabb, bölcs ember arra jutott, hogy a mindenbe minden beletartozik. Ha azt mondja az Ige, hogy mindenből, akkor valóban azt gondolja és azt érti alatta, hogy mindenből.

A zsenge szó pedig azt jelenti szó szerint, hogy kezdet, kezdeti, vagy ősi, valaminek az eleje vagy az elseje, a legkiválóbb valami, a legfontosabb valami. Tehát utal ez arra, hogy valamit az elejéből, a kezdetéből kell adnunk, nem pedig a végéből. Valamit a tetejéből, nem pedig az aljából. Hadd mondjam el, ha utánanézel és érdekel a dolog, ez a szó, hogy kezdet, illetve hogy zsenge, szerepel a Biblia legeslegelső szavaként, hogy kezdetben teremté Isten az eget és a földet. Ez a szó van ott az 1Mózes 1,1-ben. Tehát valamit az elejéről. Vegyük észre, hogy itt az első gyümölcsöt kell Istennek adnunk, nem az utolsót. Adakozásunk elsődleges célja, illetve elsődleges helye, inkább így mondom, az Isten királysága és utána következik minden más.

Lehet, hogy erről így még nem hallottál és azt mondd, hogy én oda adakozok, ahova akarok, a szegényeknek, rászorulóknak, állatmenhelynek, tűzoltóknak, légimentőknek stb., millió helye lehet a pénznek és az adománynak, jó helye természetesen, de itt, úgy gondolom a Biblia fényében, hogy az elsődleges helye az adományainknak, az elsődleges, amit az Ige mutat nekünk, hogy hova adakozunk, az Isten királysága. Isten királyságának felépítése, működése, előrehaladása, gyarapodása, az Evangélium munkája természetesen, mert újszövetségi emberként ezt hadd emeljem ki. A királyság terjesztése. A királyság terjesztése az elsődleges hely, ahova nekünk az adományainkat adnunk kell. Ha visszalapozunk a Példabeszédek 3,10-re, ott azt olvassuk:

Példabeszédek 3,10.

10. Ekképpen megtelnek a te csúreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.

Olvasom még egyszer a 9–10. verset is:

Példabeszédek 3,9–10.

9. Tiszteld az Urat a te vagyondból, a te egész jövedelmed zsengejéből.

10. Ekképpen megtelnek a te csúreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.

Az Isten királyságába való adás nem elvesz tőlünk, hanem növel bennünket. Mindenféleképpen ezt látni kell akkor, amikor az ember adakozik, tizedet, illetve tíz százalékot, öt százalékot, egy százalékot, negyven, ötven, kilencven százalékot, akármennyit. Nem elvesz tőlünk az Isten királyságába való befektetés, hanem növel minket. De mi van, ha nincsenek pajtáink? Mi van, ha nincsenek prészázaink? Mi van, ha nincsen ilyen borsajtóink, amire utal itt az igevers, illetve olyan istálló, olyan gyűjtőhely, ahol bőségesen van a tárházban, a csűrben élelem és állatok. Mi van akkor, ha nem vagyunk felkészülve arra, hogy fogadjuk az áldásokat, mert nincsen csűrünk, nincs egy bankszámlánk, nincs semmi olyan helyünk, ahova kaphatnánk, vagy várnánk, hogy Isten megáld bennünket. Ha arról beszéltünk a múlt alkalommal, hogy mik az aratás kulcsai, vagy akadályai, akkor itt ez egy nagyon fontos pont, hogy nekünk fel kell készülnünk az aratásra hit által. Ha aratni szeretnél, ha szeretnéd, hogy bőséges legyen az aratásod, akkor erre fel kell készülnöd. Készülsz arra, hogy több les? Készülsz arra, hogy bőségesebb lesz neked? Vagy arra készülsz, hogy van a nyugdíjad, van a fizetésed és talán majd a kormány megkönyörül rajtad, vagy a főnököd és akkor lesz valamivel több. Sokan azért maradnak le a gyarapodásról, mert nincsenek felkészülve.

Egyszer megkérdezte tőlem egy kedves pásztor sok-sok évvel ezelőtt – ifjú szolgáló voltam akkor még –, hogy miért van az, hogy van a gyülekezetében egy nyájtag, aki sok éve tizedfizető,

mégsem gyarapodik egyáltalán az élete, anyagi értelemben legalábbis semmiképpen sem. Nagyon jól emlékszem, hogy hol voltunk, kint voltunk Izraelben egy úton, még a szállodára is emlékszem, még az étteremre is, egy vacsora után ott ültünk. Még az asztalt is meg tudnám mutatni, hogy hol történt, ez annyira belém égett. Előtte ilyen kérdést nem kaptam soha. Akkor még nagyon fiatal voltam, nem voltam felkészülve nagyon sok mindenre, de valahogy előtört belőlem az, hogy milyen látása van annak a nyájtagnak, hogy fejlődik, hogy növekszik, hogy neki jobb lesz? Egyáltalán nem! Nincs ilyen elképzelése, ilyen látása, hogy valami fejlődés lesz, valami növekedés. Nagyon pesszimista, nagyon negatív beállítottságú, egy „leült, mint az iszap” kategóriájú keresztény az illető. Pedig évek óta tizedfizető, évek óta adakozó, de nem számított arra, hogy lesz neki valami jobb, vagy több.

Te mire számítasz? Te számítasz arra, hogy több lesz neked? Te számítasz arra, hogy gyarapodni fogsz? Gyarapodásra számítasz, vagy arra, hogy majd lesz valahogy? Gyarapodásra számítasz, vagy arra, hogy megszorítások lesznek? Növekedésre számítasz, vagy arra, hogy visszafejlődés lesz? Azt fogod kapni, testvérem, amit látsz! Amit a hiteddel meg tudsz ragadni, azt fogod kapni, nem feltétlenül azt, amit elvetettél magot. Ott van a magvetés példázatában, hogy a jó földbe vetett jó mag, valamelyik harminc-, valamelyik hatvan-, vagy százannyit terem. Ez a kérdés is elhangzott tegnapelőtt is a bibliakörön, hogy miért van ez? Mi a különbség? A mag is jó, a föld is jó, minden jó, mégis mi a különbség? Mit látsz? Hol a hited? Milyen elvárásod van? Mennyire nagy a szemedben Isten? Mennyire vagy a saját szemedben nagy, vagy kicsi? Mennyire nézel magadra? Mennyire nézel a látható körülményekre? Jó földbe vethetsz jó magot úgy, hogy nem aratod le annak a teljességét? Előfordulhat, mert az aratás nem automatikus. Bele kell tenned a hitedet, bele kell tenned a látásodat, bele kell tenned a reménységedet, az elvárásodat.

Hallgasd vissza, pár héttel ezelőtt István beszélt néhány mondatot erről a reménységről. Ha nincs reménység, nincs elvárás és akkor hit sincs. Ha nem számítasz semmi jóra, akkor azt mind meg fogod kapni. Száz százalékban! Mire számítasz? Mire vágysz, hogy egy jobb és újabb autóval fogsz jární, vagy arra, hogy lecseréled a régi autót egy még régebbire, mert az olcsóbb és azt engedheted meg csak magadnak? Mire számítasz? Mi az elvárásod? Azt mondod, olyan rossz körülmények között vagyok most! Lehetséges, hogy ez így van. Szinte mindannyian elmondhatjuk, hogy voltunk ilyen helyzetben, de a mi Istenünk egy növekedést adó Isten, egy fejlődést adó Isten, Ő a bőség Istene, a gyógyulás, az egészség Istene.

Mit látsz magadról? Egyre idősebb leszel, egyre betegesebb leszel? Egyre derékfájósabb leszel? Egyre jobban meghomályosodik a szemed? Egyre nehezebb lesz belemászni a fürdőkádba? Ezt látod? Vigyázz, testvérem, mert könnyen megkaphatod! Ez a könnyebbik út, elengedni a hústestet, az érzékek szerint jární, de Ő nem az egyre szegényebbek Istene. Ő nem azok Istene, akik azt mondják, hogy egyre rosszabb autóval járunk. Nem azoké, akik azt mondják, hogy egyre zsugorodunk és összemegyünk, vagy egyre betegesebbek leszünk és egyre inkább kilátástalanabb a helyzetünk. Ő nem az egyre kisebb befolyás Istene. Ő a növekedést adó Isten!

Van-e erről látásod? Van-e erről képed? Van-e erről gondolkodásmódod? Ennek a tudatában hajlandó vagy élni? Így jön el hozzád a gyarapodás! Ha ezt nem teszed meg, akkor senki nem fogja rád erőltetni. A nyafogás, panaszkodás, kesergés, hogy milyen rossz és lehet szidni a kormányt, a főnököt, a gyárat, az időjárást, a háborút, mindent lehet szidni és ráfogni, hogy azért nem mennek a dolgok jól, de egyik sem igaz, mert a mi Istenünk mindezek felett van! És van bizonyítékom arra, hogy Isten e fölött tud tartani akár mindannyiunkat, mert Ő nincs lekorlátozva ezekhez a dolgokhoz. Mi vagyunk azok, akik le tudjuk Őt korlátozni. Azt kapod, amit látsz, mert az hiszed. Azért imádkozzunk, hogy segítsen az Úr nekünk abban, hogy nagyobbban gondolkodjunk, hogy nagyobb látásunk legyen.

Milyen istenképünk van? Neked milyen istenképünk van? Amilyen van, addig tud Ő téged elvinni. Nem tud igazából sokkal messzebbre elvinni téged. Lehet az ember adakozó, lehet az ember tizedfizető, de ha nem mered elhinni, hogy neked lehet jobb az életed anyagilag, mint a szüleidnek, vagy a nagyszüleidnek, akkor Isten nem fogja ezt rád erőltetni. Ez hit által működik, ez nem egy

mechanikus dolog, hogy most hallottam erről egy tanítást, elkezdtek tizedet fizetni jó szívvel, de ugyanúgy gondolkodom továbbra is, mint ahogy idáig. Ez nem fog működni! Nem fog működni! Lehet keseregni, lehet panaszkodni, és lehet úgy tenni, ahogy más gyülekezetből kijött emberek, hogy videókat osztanak meg YouTube-on, hogy ők mennyit adakoztak és Isten mégsem gyarapította őket. Azt mondják, hogy ez egy nagy humbug és semmi nem igaz ebből és őket kihasználták és más gyülekezeteket ezzel szidalmaznak. Miközben a kulcs a te kezdedben van. A lehetőség neked ugyanúgy a rendelkezésedre áll, mint bárkinek. Mindegy, milyen szinten vagy most. Mindegy, milyen helyzetben vagy most, ha hajléktalan vagy, onnan is ki lehet jönni.

Akarod-e? Van-e erről látásod? Van-e bibliai megértésed? Van-e kijelentésed arról, hogy nem önző módon csak magadra kell gondolnod, hanem tiszteld az Urat a jövedelmed zsengejéből, ekképpen megtelnek a te csüred, megtelnek a te vályúid? Ekképpen megtelnek a te bankszámláid, ekképpen megtelnek a te hűtőid otthon, ekképpen megtelsz mindenféle földi jóval, mert tiszteld az Urat. Az elsődleges oka és módja az adakozásunknak ez, hogy tiszteljük vele az Urat! Nem pedig az, hogy én akarok magamnak valamit, akarok egy új autót, akarok egy elismerést, mert én adtam. Akarok én bármiféle magamnak önző módon és azért adok, hogy kapjak. Ez nem jó hozzáállás, nem jó mentalitás. Ennek egyensúlyban kell lennie!

Természetesen, ha az ember ad, akkor ott az elvárás, hogy megtérüljön, de nem ez az elsődleges motiváció, hanem micsoda? Tiszteld az Urat a te jövedelmed zsengejéből, a te keresményedből, a legjobból. Ha adakozol a kertedben megtermett körtéből, akkor ne a foltosat, félig rothadtat adományozd el, hanem a legjobbat. Ha a tyúkok tojnak az ólban, akkor ne a göcsörtös tojásokat, a kicsiket, az XS-es méretűt adományozd valakinek, hanem a legszebbet, a legjobbat, a legnagyobbat. Nem mondom, hogy vedd el a gyermeked szája elől az ételt, nem erről beszélek, hanem egy szívbeli hozzáállásról, amikor az Úrnak adunk, akkor mit adunk neki? Őt hogyan tiszteljük? Őt hogyan áldjuk meg? A legszebbet adjuk neki, a legjobbat.

A törvényben elő volt írva, hogy nem lehetett foltos az áldozat. Nem lehetett sánta, nem lehetett beteg. A legértékesebbet kellett adni. Benne van a nevében, hogy áldozat, tehát fontos, értékes a számukra. Annak az embernek, akinek húszezer, százezer, egymillió forint nem áldozat, akkor adjon nagyobb, hogy igazi hit kelljen hozzá, hogy azt adja. Azt gondoljuk, hogy aki nagy pénzüsszeget ad, az mennyire szellemi ember. Jézus elmondta világosan, amikor a templomban nézte azt, hogy ki mit dob a perselybe. A gazdag emberek a feleslegből adtak, nem volt számukra áldozat, hogy odaadják a nagy összegeket, a nagy pénzkötegeket, vagy aranyakat, vagy bármit. Aki a két fillérét dobta be, az áldozat volt.

Értsd meg, kérlek, ennek a lényegét és halld meg a központi üzenetét ennek a mai üzenetnek: kijelentésből tedd! Kijelentésből! Nem azért, mert én mondtam, nem azért, mert most érzel egy érzelmi felgerjedést, hogy ezt akarom tenni, mert a pásztornak ez működik, akkor nekem is működni fog. Ha nekem működik, akkor neked is működni fog, de legyen benne a hited, legyen benne a szereteted és kijelentésből tedd! Nekem működik! Huszonkilencedik éve csodálatosan, nagyon jól működik. Hála ezért Istennek! Nem az én érdemem. Ez az Ige érdeme, a Szent Szellem érdeme. Az Ő érdeme! Működik! Bár mindent így tudnék működtetni, ami bibliai az életemben. Dolgozom rajta, fejlődök minden területen.

Azt hiszem, hogy a tized elsősorban nem anyagi kérdés, hanem szellemi és lelki kérdés is. Ez nem a pénzről szól, hanem a te szívedről, a te hitedről, a te hozzáállásodról.

Nem hallottam erről senkit sem tanítani, nem hallottam ezt a példát senkitől sem, csak így a héten fölírtam a jegyzeteimbe, aztán el is hoztam magammal, hogy hasonlóképpen, mint például a házasság előtti szexualitás, nem csupán fizikai dolog, hanem szellemi és lelki is. Mi történik, ha elrontod akár ezt, vagy akár a másikat? Ez nem befolyásolja Isten feléd irányuló szeretetét, mégis hatással van rád. Mégis hatást gyakorol rád! Azt hiszem, hogy amit Isten meg akar ragadni, az a szívünk.

Ha hallasz bármikor is bárhol tanítást adakozásról, adományokról, tizedről és a prédikátor megragadja a pénztárcádat, akkor menekülj! Ha megragadja a prédikátor a szívedet, akkor maradj ott, és fontold meg, hogy mit kezdesz azzal, amit hallottál. Ha az emberek jobban figyelnének a Szent

Szellem vezetésére, akkor úgy hiszem, hogy nagyon sokszor nem adakoznának és nem tartanának életben olyan dolgokat az adományaikkal, amiknek már rég el kellett volna halnia és nem kellene életben lennie. Ugyanakkor, ha tényleg sokszor hallgatnának a keresztyének arra, hogy a Szellem mire vezeti őket, akkor nem halna el sok missziós munka, például, aminek mennie kellene, mert nem lenne alulfinanszírozott, nem lenne probléma az anyagi ellátással.

Ne mondd azt – mert ez így ebben a formában nem igazság –, hogy ha az Úr akarja, biztos meglesz rá a pénz! Ez így ebben a formában egy kiragadott féligazság. Ez így nem igaz! Az Úr akarja és akarja, hogy meglegyen rá a pénz, sok mindenre. Mi azok legyünk, akik meghallják az Úr hangját, hogy ne rajtunk múljon az, hogy egy munka nem megy előre, vagy nem abba az irányba megy, amerre mennie kellene. Sajnos sokan figyelnek inkább a prédikátorok manipulatív beszédeire, mintsem Isten Igéjére. Ezért vannak dolgok, amik túlffinanszírozottak, pedig nem kellene annak lennie és van nagyon sok nemes és jó dolog és jó cél és ügy, ami pedig nem kap elég támogatást, akár anyagit.

Még hadd beszéljek a 2Királyokban leírtakról, ahol szintén egy fontos alapelv van a 4. fejezetben, ahol az özvegyasszony kevés olajáról beszél az Ige. Ha a 2Királyok 4-re ellapoztok, van egy érdekes eset, de legjobb lesz, ha felolvasom és akkor biztos nem marad ki semmi sem. A 2Királyok 4,1-től így hangzik Isten Igéje:

2Királyok 4,1–7.

1. És kiálta egy asszony a próféták fiainak feleségei közül Elizeushoz, és monda: A te szolgád, az én férjem meghalt; te tudod, hogy a te szolgád félte az Urat. Eljött pedig a hitelező, hogy elvigye mind a két gyermekemet, hogy néki szolgálai legyenek.

2. Monda néki Elizeus: Mit cselekedjem veled? Mondd meg nékem, mi van a házában? Monda az: A te szolgálóleányod házában nincs egyéb, csak egy korsó olaj.

3. Akkor monda: Menj el, kérj ott kinn minden te szomszédodtól üres edényeket, de ne keveset;

4. És menj be és zárkózzál be magad a te fiaiddal, és tölts az olajból mindegyik edénybe, és a tele edényt állítsd félre.

5. És elment tőle, és bezárkózott az ő fiaival, azok hordták neki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett.

6. És mikor megtöltötte az edényeket, monda az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény; és akkor megállott az olaj.

7. És elment, és elmondá ezt az Isten emberének. Az pedig monda: Menj el, add el az olajat, és fizess ki hiteleződet; te pedig és a te fiaid éljétek a maradékából.

Halleluja! Gyönyörű történet, rengeteg dolog van benne, egy egész alkalmat megérne. Pár apró dolgot hadd emeljek ki belőle. Itt van ez az özvegyasszony, akinek meghalt a férje – elég nagy problémája ez neki, úgy gondolom –, aki az Urat szolgálta. Nem csak ez volt a problémája, hanem jött a hitelező és abban a korban igen szigorúan, drákói szigorúsággal a gyerekeket vitték el a tartozás fejében rabszolgának és ez még inkább fájdtotta az asszony szívét. Odament hittet a prófétához, Elizeushoz, hogy segíts nekem, mit csináljak? Megkérdezte Elizeus tőle, hogy mi van otthon? Nincs egyebem, csak egy kis olajam. Az olaj szaporításához természetes módon mit kell csinálni? Gondolkoztatok-e ezen a történeten bármikor is, hogy hogyan lehet az olajat szaporítani? Valószínűleg olívaolaj volt, de ki tudja. Termelni kell, szüretelni, préselni, szűrni stb., de nem úgy szaporodik meg az olaj, hogy fogod és elkezded beleönteni egy másik edénybe. Így szaporodik az olaj? Nem így szaporodik az olaj. Bár így lenne otthon mindig, hogy mered a gyümölcslevest a családnak és sohasem ürül ki az edény, amiből mered, de nem ez a természetes.

Azt mondja neki Elizeus, hogy menj a szomszédokhoz, kérjél edényeket! A próféta már tudta, hogy mi fog történni. Fogod és azokat az edényeket elkezded töltögetni és azt mondja, hogy ne kevés edény legyen, hanem jó sok edényt kérjél. Nem tudjuk pontosan, hogy mennyi edényt kért, de a lényeg a történetben az, hogy amíg volt edény, addig a töltő kis korsóból az olaj nem fogyott el. Akkor fogyott el az olaj, amikor nem volt már fogadókészség, amikor már nem volt hova tölteni.

Bennünk van-e még hely, ahova töltsön Isten? Bennünk van-e még befogadókészség, hogy többet fogadjunk be? Vagy annyira meg vagyunk elégedve a helyzetünkkel, annyira bele vagyunk kényelmesedve a helyzetünkbe? Nagyon fontos tanulságok vannak ebben a történetben, többek között az, hogy azt mondta Elizeus ennek az asszonynak, hogy zárkózzál be! Ne lássák a szomszédok azt, hogy mit csinálsz. Erről az jut eszembe, hogy ennek a fordítottját csinálják az emberek, hogy van valami problémájuk és fölhívják száz embert, hogy imádkozzon értük. Ez a száz ember ahelyett, hogy a hitet erősítené bennük, még inkább lehúzzák őt, mert mindenkinek el kell magyarázni, mindenkinek el kell mondani, hogyan imádkozunk, miért imádkozunk.

Ott a sok kesergő, nyafogó, panaszkodó. Sokszor nem kell sok ember ahhoz, hogy valami felől közösen imádkozunk, hanem elég egy-kettő, de az hittel teljes legyen. Természetesen nincsen baj az összevont imádsággal és azzal, ha sokan imádkoznak, de sokszor ez akadály is lehet. Ha Jézust, aki a Szellem teljességében, tökéletes hitben járt, akadályozta az embereknek a hitetlensége és Názáretben nem tudott csodákat tenni, akkor ne gondoljuk azt, hogy mi nagyobbak vagyunk a Mesterünkénél. Van úgy és nagyon sok bibliai példa van arra, hogy Jézus is és a próféták is kiküldték az embereket, hogy ne legyenek ott, hogy ne zavarják, ne húzzák le őket hitetlenséggel.

Ugyanakkor miért nem mondta például Elizeus ennek az asszonynak, ami a végeredmény volt, hogy elvitte a kereskedőhöz az olajat és ott eladta azt és ki tudta fizetni a hitelezőt, a maradékból pedig tudott élni. Miért nem mondta azt, hogy te, figyelj, menj el a kereskedőhöz, annak biztos, hogy sokkal több edénye van, mint a szomszédaidnak, ott öntsd az olajat. Öntsd ott, amíg el nem zsibbad a karod. Miért nem ezt mondta neki? Mondhatta volna? Persze, hogy mondhatta volna, de azért nem mondta, mert vajon a kereskedő hitt volna neki, támogatta volna az asszonyt ebben a hitben? Biztos, hogy nem, hanem azt mondta volna, hogy neked elmentek otthonról! Elment a férjed, elvitték a gyerekeket és elment az eszed is velük együtt. Menj be, zárkózzál be és ott csinálj titokban! Ami ugye nagy nyilvánosságra kerül most az egész világ előtt, ez a történet olvasható, de addig folyt az olaj, amíg volt edény. Mi lett volna, hogy ha van még tíz darab edény? Akkor még az a tíz darab edény is meg lett volna töltve. Ha lett volna még ötven darab edény, akkor az is meg lett volna töltve. Olvasom még egyszer itt az 5. és 6. verseket.

2Királyok 4,5–6.

5. És elment tőle, és bezárkózott az ő fiaival, azok hordták neki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett.

6. És mikor megtöltötte az edényeket, monda az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény; és akkor megállott az olaj.

Akkor megállott az olaj! Akkor, de addig nem! Nem volt hiány az olajból, az edényekből volt hiány. Ez nagyon sok helyzetben igaz a mi életünkre is. Nincs hiány Isten hatalmából, nincs hiány a pénzből a földön, nincs hiány Isten irgalmából, kegyelméből. Semmiféle hiány nincs! A fogadókészségből van hiány. A szívállapotból van hiány. A bátorságból van hiány, hogy el merem hinni, merek-e így gondolkodni. Abból van hiány! Isten ereje árad, árad, addig, amíg van fogadóképes és fogadókész edény.

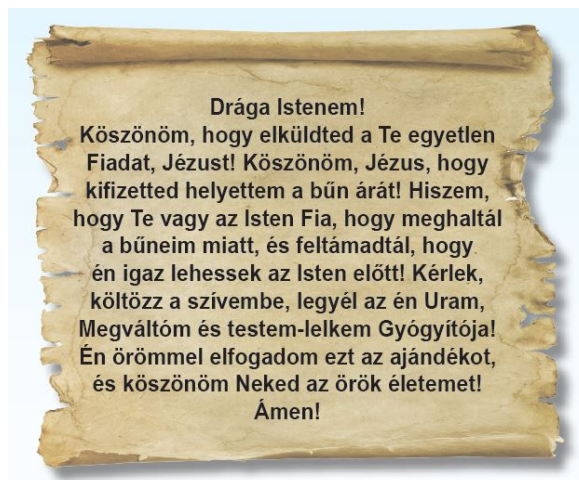
Tudjuk az Újszövetségből, hogy ez egy ilyen hasonlat az emberre, hogy mi edények vagyunk Isten számára. Egy edény, amin keresztül Ő át akar folyni. Ha mi be vagyunk zárva, mint edény, akkor nem tud rajtunk átfolyni, de ha nyitva vagyunk arra, hogy adjunk, akkor nagy bőséggel fog átfolyni rajtunk, de, ha mi lezárjuk valamikor, vagy valahol, akkor nem fog több jönni. Azt gondoljuk, hogy minél többet adok, annál kevesebb lesz nekem, de nem. A bibliai alapelv a Példabeszédekben le van írva, hogy van, aki egyre inkább adakozó, annál bőségesebben él és valaki egyre inkább megtartóztatja a járandóságot, annál inkább szűkölködik. Ez pontosan ennek a képe, hogy minél inkább adakozó vagy, annál inkább több fog jönni hozzád valamilyen úton-módon. Istennek ezernyi, tízezernyi útja van arra, hogy betöltse a szükségéidet. Afelett, ahogy kérnéd, vagy elgondolnád.

Egyik nagyon fontos ilyen a munkád, amit végzel, de azon kívül is. Úgyhogy az elmédben ne korlátozd Istent a munkahelyedre, se a nyugdíjadra, mert nem a munkahelyed és nem a nyugdíjfolyósító a forrásod, hanem Isten! Amikor Isten a forrásod, akkor nem fogsz félni a főnöködtől

meg a munka elvesztésétől sem. Meg még attól sem kell félned, hogy becsődöl az állam, mert nem az állam a forrásod, hanem az Isten. A mindenható, örökkévaló Isten, akinél nincsen korlátozás. Mi kell ehhez? Hit! Ehhez egy új gondolkodásmód, egy másik látásmód kell, mert az Ő ereje nem fogyott el és semmiféleképpen nem kevés az Ő ereje. Az ellátást a látás korlátozza. Ezzel zárom. Ami korlátozza az ellátást, az a látás. Az a hit, ami bennünk van, ez az, ami tudja korlátozni Istent.

Úgyhogy ennek fényében érdemes lesz akár visszahallgatnod azt, amiről ma szó volt, akár kérdéseket föltenned nekem, hogy amit mondtam, azt miért úgy mondtam, vagy gondoltam. Érdemes fontolóra venni Isten Igéjét, mert ezek a tanítások képesek arra, hogy megváltoztassák az életedet. Ezek a tanítások nem csak a pénzügyi helyzetet tudják megváltoztatni, hanem képesek az egész életedet átformálni, mert ez alapvetően nem a pénzről szól, hanem arról, hogy mi van benned. A jellemfejlődésről, az alázatról, a hűségről, a kitartásról, az Isten felé való tiszteletről stb. Ez van a középpontban. Dicsőséget adunk Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.



ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com